

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Lectori. 106.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tybdis, per quam omnes in gehenam praecipites agere studuit.

Eidem. 103.

Cur Christus Petrus interroget. Ioan. 21.

Triplex Domini ad Petrum de charitate interrogatio, à Domini ignorance proficisci minimè existimanda est, (ne ita quidam decipiantur) verùm triplicem negationem triplici assensione bonus medicus depulit.

Leontio. 104.

Quorum sit Episcopatum desiderare. 1. Tim. 3. Tit. 1.

Non est quorumlibet, vit praclare, Episcopatum appetere: verùm eorum, quorù vita ex Pauli legibus dirigitur. Quamobrè si illam in teipso sinceritatem perspicis, libenti atque alacri animo ad tanti fastigij ascensum perge. Sin autem ea tibi deest, quoad ipsam adeptus sis, ea, quæ attingere nefas est, minimè attinge. Caue ne ad ignem, qui materiam absumit, accedas.

Eutonio Diacono. 105.

Matt. 3.

Cur Iudaei viperis comparantur. Deut. 32.

Viperarum progeniem Ioannes Iudæos appellavit, vt improborum parentum improbiore fetus. Aiunt enim hanc feram maternum ventrem, cum in lucem editur, arrodere. Quoniam igitur Deum, qui eos genuit, dereliquerunt, atque omnem sibi concessam gratiam extinxerunt (ea videlicet in irritum redacta) meritò proinde venenatis animantibus eos confert, per ingratitudinem accepta beneficia oblitterantibus, ne dicam corrodentibus.

Timotheo Lectori. 106.

Eccl. 25. Luc. 8.

Ioan. 2.

Tibi, qui prudenter interrogas, respondere necesse est. loquere enim, inquit scriptura, in aures audientium. Ac rursus: Qui habet aures audiendi, audiat. Nolite facere domum meã domum negotiationis, ad eos qui columbas vendebant, dixit Dominus, sacerdotes, qui Spiritus Sancti dona vendebant, significans: Quando-

σὺν αὐτῇ τῷ Μάνητος ἡ χέρυβδις δι' ἧς πάντα εἰς γέναν καταγαγείν ἐπαύδασε.

Τῷ αὐτῷ. ργ.

Ἡ περιπλῆ τῶ κυρίως πρὸς Πέτρον πρὸ ἀγάπης ἐρώτησις, οὐκ ἐστὶ ἀγνοίας τῆ δεωότης ὑπόνοια. μὴ ἕτως πνέες πρὸ ἀληθιζέσθωσαν. ἀλλὰ τὸ περιπλοῦ τῆς ἀρνήσεως, τῷ περιπλῶ τῆς συγκαταθέσεως, ὁ ἀγαθὸς ἱατρὸς ἐξωστράκισε.

Λεοντίῳ. ρδ.

Οὐκ ἐστὶ τῶ τυγχανόντων ὀπισκοπῆς ἔρα, ὡ φαμασίαι, ἀλλ' ὡν ὁ βίος ἐκ τῶ Παύλου νόμων ἰθιέται. οὐδ' ἐκείνη ἐν σεαυτῷ θεωρεῖς τιλὸ ἀκρίθειαν. ἴθι ἀσφιδίως πρὸς τιλὸ τῶ τοσοῦτος ὑψὺς ἀνάβασιν. εἰ δὲ ἐπρὸς σέ σοι αὐτῇ, μέλεις ἀκτιση, μὴ ψάσης τῶ ἀψάσεων. πρὸς σέ πυελ πρὸς σέ γίγιν τιλὸ ὑλὴν δαπαίωντι.

σφραγίς ζε.

Εὐτονίῳ Διόκωνι. ρε.

Γενήματα ἐχιδνῶν Ἰωάννης τοὺς ἰδρυμένους ἐκάλεισεν, ὡς ποτηρῶν γονέων κημάσα ποτηρότερα. φασὶ γὰρ τὰ πὸ το θεῖον καταδίεν τιλὸ μιτρώσαι τῆ δυν ἐν τῷ σποτικέσθαι. ἐπειδὴ οὐδ' τὸν γενήσαντα αὐτοὺς θεὸν ἐγκατέλιπον, καὶ πᾶσαν δεδομένην αὐτοῖς χάριν ἐπέκρωσαν καταργήσαντες, ἐκώπως ἐκάνοις αὐτοὺς ἀπειλάζει τοῖς ἰοβόλοις, ἀχαρίτια τὰς εὐεργεσίας ἐξαφανίζουσιν, ἢ μάλλον εἰπεῖν καταδίδουσιν.

Τιμοθέῳ ἀναγιώτῃ. ρστ.

Νενεχὸς ἐρωτῶσι πὸ ἀνάγκη σοι σποκρίνεσθαι. λάλε, γὰρ, φησὶν, εἰς ὅσα ἀκορόντων. καὶ ὁ ἔχων ὅσα ἀκούειν, ἀκούετω. μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τῶ πατρός με οἶκον ἐμπορείς, τοῖς τὰς πεισερῆς παλῶσιν, ὁ κύριος εἶπε, τοὺς ἱερεῖς ἀμνησιόμορος, τὰς τῶ ἀγίῳ πνεύματος ἀπεμπαλουῶσας δωρεάς, ἐπειδὴ ἐν

ἐν εἰδὲ ἀειπερὲς τὸ θεῖον ἐπεφανή
πνεῦμα, τοὺς θεοκαπήλους περιπλά-
κίζον· τὸ δὲ, Ἀρατε ταῦτα ἐν τεύθει, ἔ-
χρεία λοιπὸν φησὶ, τῆς αἱμάτων ἀ-
ναιμακτον ἐγὼ χερίζομαι πλάσμα-
των ἀφ᾽ ἑσιν ἐκ τῆ δούρο πνεῦμα μό-
νον ἐξιλιάσκεσθαι βέλομαι, ὁ σαρκι-
κὸς πεπλήρωται νόμος, ὁ τῆ πνεύμα-
τος κρατεῖται, καὶ τῆς σωτηρίας
ἀρχέτω.

Τῷ αὐτῷ. ρζ.

Καινότητα δογμάτων, ὡ φιλότης,
ἔδεμια τῷ νόμῳ καὶ τοῖς προφή-
ταις ὁ τῆ θεοῦ υἱὸς ἐπεισήγαγεν, ἀλ-
λά τοῖς πάλιν περὶ αὐτῆ προφαν-
θεῖσι τὸ πέρας ἐπέθηκε, καὶ πάντως
ἐνερχῶς πλὴν παλαιὰν ἀναπίστων,
πάντα τὰ τῆς νεῆς ἐν αὐτῇ κηρυχ-
θέντα ἐρήσεις· τοῖς τοίνυν ὅτι τῷ νό-
μῳ ἐρηρεισμένοι, καὶ ξένην ὁδοὺ πλὴν
εὐαγγελικῆν οἰομένοι ἐκ τῆς τῆ νό-
μου ρημάτων, τῆς τῆς χρεῖτος δογ-
μάτων πλὴν ἀλήθειαν τραποῖ καὶ ὄλον-
ται ἔπος πλὴν ἀμφοτέρων τῆς ἀφ᾽ ἑ-
κῶν ἐν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ συμφωνίαν.

Προαρεσίῳ χολαστικῷ. ρη.

Λόγων ἐχθρὸς σωμαγωγὴν, ὡς μαυθά-
νω, ἀλοὴν μὲν τερπόντων, πλὴν δὲ ψυ-
χὴν ἔπρεφόντων· λόγος δὲ τῆ ζων-
τὸς σοὶ δεῖ, ἔ ὁ χηρέων κίμβαλον ἀ-
λαλάζον ὅτιν· εἰ τοίνυν σκεῖνον προσ-
λάβοις, ὄργανον ἔση ἠδύφθογον καὶ
θεῶ καὶ ἀνθρώποις εὐάρομον.

Μαρθωνίῳ μοναχῷ. ρθ.

Εἰ ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν ἐμνησ-
τήσας παρέδωκε συμπληρωτικὸν εἶναι
τῆς θείας τριάδος τὸ πανάγιον πνεῦ-
μα, καὶ ἐν τῇ ἑπικλήσει τῆς ἀγίας βα-
πτίσματος σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ ὡς ἐλευ-
θεροῦ τῆς ἀμαρτιῶν, ἀριθμούμε-
νον, καὶ ὅτι τῆς τραπεζῆς τῆς μυτικῆς
τὸν ἄρτον τὸν κοινὸν, σῶμα ἰδικὸν τῆς

quidem in columbæ specie Spiritus San-
ctus apparuit, eos, qui ex Deo cauponum
ritu quæstum captant, insectans. Quod
autem ait, Tollite ista hinc, perinde est ac
si diceret: Non iam cruoribus opus est. In-
cruentam ego culparum veniam largior.
Deinceps spiritum solum placari volo.
Carnalis lex impleta est: Spiritus lex iam
imperet, ac salutis principatum obtineat.

Eidem. 107.

Nullam, o amice, dogmatum novitatē
Dei filius Legi ac Prophetis induxit: ve-
rūm iis, quæ olim de ipso prædicta fue-
rant, finem imposuit. Ac prorsus, si vetus
testamentum attento animo evolvas, om-
nia, quæ nouo testamento continentur,
in eo prædicata esse comperies. Quam-
obrem iis, qui Legi innitebantur, viamque
nouam & peregrinam, Euangelicam do-
ctrinam esse arbitrabantur, ex ipsis Legis
verbis, dogmatum gratiæ veritatem de-
clarat. Sicque internam vtriusque testa-
menti concordiam videbunt.

Proæresio Scholastico. 108.

Orationum congeriem habes, vt au-
dio, quibus aures quidem oblectantur, a-
nimus autem minimè alicur. Attibi viuo
fermone opus est; quo qui caret, nihil a-
liud est quàm cymbalum tinniens. Quo-
circa si eum insuper acceperis, canorum
ac suaue organum eris, Deoque & ho-
minibus concinnum.

Marathonio Monacho. 109.

Cum Deus & Saluator noster Spiritum
Sanctum diuinam Trinitatem complere
tradiderit, atque in sancti baptismi inuo-
catione vnà cum Patre ac Filio, tanquam
à peccatis liberans, numeretur, & in my-
stica mensa communem panem, propriū
incarnationis ipsius corpus reddat, quid
tu, ὁ vesane atque attonite, eum quiddam

•D iiij